

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8220/2563

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลาโจทก์ นาย ป. โดยนางสาว ห. ผู้แทนโดยชอบธรรม กับพวกผู้ร้อง นาย ก.จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 443, ป.พ.พ. มาตรา 850, ป.อ. มาตรา 291, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.
2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา
56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 15

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นระบุว่า จำเลยและ ส. ตัวแทนบริษัทธนชาติ
ประกันภัย จำกัด (มหาชน) มาศาล ส. แกลงว่าจำเลยกับญาติผู้ตายทั้งสองทำบันทึกข้อตกลง
ประนีประนอมยอมความค่าเสียหายส่วนแบ่งที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา โดยบริษัทธนชาติ
ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ ห. ภริยาของ ว. ผู้ตาย จำนวน 600,000
บาท และจ่ายให้แก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 450,000 บาท ต่อมาศาลชั้นต้นสอบคำให้การจำเลยในส่วน
แบ่งว่า ในส่วนของค่าสินไหมทดแทนนั้น จำเลยและบริษัทผู้รับประกันภัยคำจนร่วมกันชดใช้ให้แก่
ผู้ร้องทั้งสองแล้ว ชันสืบพยานในส่วนแบ่งในศาลชั้นต้น จำเลยได้นำบันทึกการเจรจาตกลงเอกสาร
หมาย ล.1 มาประกอบการถามค้านผู้ร้องทั้งสอง ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าจำเลยได้ยกข้อต่อสู้เกี่ยวกับ
บันทึกการเจรจาตกลงตามเอกสารหมาย ล.1 ไว้ในคำให้การส่วนแบ่งแล้ว มิใช่จะให้การเฉพาะ
ค่าสินไหมทดแทนสูงเกินส่วน การที่ศาลชั้นต้นหยิบยกบันทึกการเจรจาตกลงดังกล่าวขึ้นวินิจฉัยจึง
ชอบแล้ว เมื่อพิจารณาตามบันทึกการเจรจาตกลงเอกสารหมาย ล.1 มีข้อความว่า จำเลย
ยอมรับผิดในการทำละเมิดเป็นเหตุให้ อ. ผู้ตายถึงแก่ความตายกับยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้
แก่ผู้ร้องที่ 2 เป็นเงิน 450,000 บาท โดยผู้ร้องที่ 2 ระบุว่า ไม่ประสงค์จะฟ้องร้องให้ดำเนินคดีใด
และเรียกค่าสินไหมทดแทนใด ๆ เพิ่มเติมกับจำเลยอีกต่อไป เมื่อบันทึกฉบับนี้มีข้อความว่าผู้ร้องที่
2 ยินยอมรับเงินค่าสินไหมทดแทนจำนวน 450,000 บาท จากตัวแทนของจำเลย
ค่าสินไหมทดแทนตาม ป.พ.พ. มาตรา 443 ได้แก่ ค่าปลงศพ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอื่น ๆ
อีกด้วย และวรรคสาม ถ้าเหตุที่ตายลงนั้นทำให้บุคคลคนหนึ่งคนใดต้องขาดไร้อุปการะ
ตามกฎหมายไปด้วยไซ้ ท่านว่าบุคคลคนนั้นชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น ดังนั้น
ค่าสินไหมทดแทนตามที่ระบุในเอกสารหมาย ล.1 จึงรวมกับค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นตลอดจน
ค่าอุปการะเลี้ยงดูสำหรับผู้ร้องที่ 2 ซึ่งเป็นมารดาของ อ. ผู้ตายแล้ว เมื่อผู้ร้องที่ 2 ยินยอมรับเงิน
ตามบันทึกการเจรจาและไม่ประสงค์ฟ้องร้องค่าสินไหมทดแทนใด ๆ จากจำเลยอีก ทำให้
สิทธิเรียกร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสิ้นสุดลง ข้อตกลงดังกล่าวเป็นการระงับข้อพิพาทให้เสร็จสิ้น
ไปด้วยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน ตามลักษณะประนีประนอมยอมความตาม ป.พ.พ. มาตรา 850
ซึ่งมีผลให้ผู้ร้องที่ 2 ไม่มีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนในมูลละเมิดจากจำเลยได้อีก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจร
ทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43, 157 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นาย ป. โดยนางสาว
ห. ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้ร้องที่ 1 ซึ่งเป็นบุตรนอกกฎหมายที่นายสุริยาผู้ตายรับรองว่าเป็นบุตร
ยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ 63,580 บาท ค่ารักษาพยาบาล

17,453 บาท และค่าขาดไร้อุปการะปีละ 150,000 บาท จนกว่าจะบรรลุนิติภาวะเป็นเวลา 4 ปี เป็นเงิน 600,000 บาท รวมเป็นเงิน 681,033 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องที่ 1 และนางสงบ ผู้ร้องที่ 2 ซึ่งเป็นมารดานาย อติเทพผู้ตายยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ 120,790 บาท และค่าขาดไร้อุปการะปีละ 50,000 บาท เป็นเวลา 15 ปี เป็นเงิน 750,000 บาท รวมเป็นเงิน 870,790 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องที่ 2 จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4), 157 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี และปรับ 20,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี และปรับ 10,000 บาท พิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิดและการบรรเทาผลร้ายแล้ว เห็นว่า จำเลยร่วมกับผู้รับประกันภัยค้าจุนรถคันที่จำเลยขับได้ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้องทั้งสอง โดยผู้ร้องที่ 1 รับค่าสินไหมทดแทนไปแล้วจำนวน 600,000 บาท ผู้ร้องที่ 2 รับค่าสินไหมทดแทนไปแล้วเป็นเงิน 450,000 บาท ถือว่าจำเลยได้ชวนชวยบรรเทาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทั้งสองไปแล้วบางส่วนตามสมควร จึงเชื่อว่าจำเลยสำนึกในการกระทำความผิด ประกอบกับจำเลยประกอบอาชีพสุจริต ไม่มีประวัติการต้องโทษในคดีอาญามาก่อน หากให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดีและให้โอกาสจำเลยในการออกไปประกอบอาชีพ เพื่อมีรายได้นำมาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้องทั้งสองต่อไป จะเป็นประโยชน์แก่สังคมโดยรวม จึงรอกการลงโทษให้ 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือน ภายในเวลา 1 ปี ให้ทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรรวมเวลา 48 ชั่วโมง เข้าอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กับให้จำเลยชำระเงินให้แก่ผู้ร้องที่ 1 จำนวน 647,280 บาท ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 870,790 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันที่ 10 มิถุนายน 2560 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง ทั้งนี้ ในเวลาที่มีการบังคับตามคำพิพากษานี้ให้นำเงินที่ผู้ร้องทั้งสองได้รับไปแล้ว มาหักออกจากค่าสินไหมทดแทนที่ศาลกำหนดให้แก่ผู้ร้องทั้งสองด้วย ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความให้เป็นพับ (ที่ถูก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ) จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกคำร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้องที่ 1 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า บันทึกรถการจราจรตามเอกสารหมายเลข ล.1 เป็นสัญญาประนีประนอมยอมความทำให้มูลหนี้ละเมิดระหว่างผู้ร้องที่ 2 กับจำเลยระงับไปหรือไม่นั้น เห็นสมควรวินิจฉัยเสียก่อนว่าประเด็นนี้ถือว่าเป็นข้อที่มีโต้แย้งกันว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น และไม่ใช่ว่าปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 วินิจฉัยหรือไม่ ในข้อนี้ เห็นว่า ตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้น ลงวันที่ 20

ธันวาคม 2560 ระบุว่า จำเลยและนายสมโภช ตัวแทนบริษัทธนชาติ ประกันภัย จำกัด (มหาชน) มาศาล นายสมโภชแถลงว่าจำเลยกับญาติผู้ตายทั้งสองได้ทำบันทึกข้อตกลง ประนีประนอมยอมความค่าเสียหายส่วนแบ่งที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา โดยบริษัทธนชาติ ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางสาว ห. ภริยานายวิทยาผู้ตายจำนวน 600,000 บาท และจ่ายให้แก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 450,000 บาท ต่อมาวันที่ 25 มกราคม 2561 ศาลชั้นต้นสอบคำให้การจำเลยในส่วนแบ่งว่า ในส่วนของค่าสินไหมทดแทนนั้น จำเลยและบริษัท ผู้รับประกันภัยคำจูนร่วมกันคดีใช้ให้แก่ผู้ร้องทั้งสองแล้ว ชั้นสืบพยานในส่วนแบ่งในศาลชั้นต้น จำเลยได้นำบันทึกการเจรจาตกลงเอกสารหมายเลข ล.1 ประกอบการถามค้านผู้ร้องทั้งสองอีกด้วย ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าจำเลยได้ยกข้อต่อสู้เกี่ยวกับบันทึกการเจรจาตกลงไว้ในคำให้การส่วนแบ่งแล้ว มิใช่จะให้การเฉพาะค่าสินไหมทดแทนสูงเกินส่วน การที่ศาลชั้นต้นหยิบยกบันทึกการเจรจาตกลง ดังกล่าวขึ้นวินิจฉัยจึงชอบแล้ว ข้อที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 วินิจฉัยว่า ข้ออุทธรณ์ของจำเลยเกี่ยวกับ บันทึกการเจรจาตกลงเอกสารหมายเลข ล.1 เป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นมาก่อนแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 15 จึงไม่รับวินิจฉัยไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลย ข้อนี้ฟังขึ้น และเมื่อพิจารณาตามบันทึกการเจรจาตกลงเอกสารหมายเลข ล.1 มีข้อความว่า จำเลย ยอมรับผิดในการทำละเมิดเป็นเหตุให้นายอดิเทพผู้ตายถึงแก่ความตายกับยอมชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้องที่ 2 เป็นเงิน 450,000 บาท โดยผู้ร้องที่ 2 ระบุว่า ไม่ประสงค์จะ ฟ้องร้องให้ดำเนินคดีใดและเรียกค่าสินไหมทดแทนใด ๆ เพิ่มเติมกับจำเลยอีกต่อไป ที่ผู้ร้องที่ 2 อ้างว่าลงชื่อในเอกสารหมายเลข ล.1 โดยไม่มีข้อความนั้นคงมีเพียงคำเบิกความลอย ๆ ทั้งที่บันทึก ดังกล่าวจัดทำที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลาต่อหน้าพนักงานสอบสวน โดยมีพนักงานสอบสวน รับรองความถูกต้องของเอกสารดังกล่าว ซึ่งศาลชั้นต้นนำมาวินิจฉัยรับฟังผู้ร้องที่ 2 มิได้โต้แย้ง คัดค้านจึงรับฟังได้ตามเอกสารดังกล่าว เมื่อบันทึกฉบับนี้มีข้อความว่าผู้ร้องที่ 2 ยินยอมรับเงิน ค่าสินไหมทดแทนจำนวน 450,000 บาท จากตัวแทนของจำเลย ค่าสินไหมทดแทนตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 443 ได้แก่ ค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอื่น ๆ อีกด้วย และวรรคสาม ถ้าว่าเหตุที่ตายลงนั้นทำให้บุคคลคนหนึ่งคนใดต้องขาดไร้อุปการะ ตามกฎหมายไปด้วยไซ้ ทานว่าบุคคลคนนั้นชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนตามที่ระบุในเอกสารหมายเลข ล.1 จึงรวมกับค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นตลอดจน ค่าอุปการะเลี้ยงดูสำหรับผู้ร้องที่ 2 ซึ่งเป็นมารดาของนายอดิเทพผู้ตายแล้วเมื่อผู้ร้องที่ 2 ยินยอม รับเงินตามบันทึกการเจรจาและไม่ประสงค์ฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนใด ๆ จากจำเลยอีก ทำให้สิทธิเรียกร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสิ้นสุดลง ข้อตกลงดังกล่าวเป็นการระงับข้อพิพาทให้ เสร็จสิ้นไปด้วยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน ตามลักษณะประนีประนอมยอมความตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 850 ซึ่งมีผลให้ผู้ร้องที่ 2 ไม่มีสิทธิเรียก ค่าสินไหมทดแทนในมูลละเมิดจากจำเลยได้อีก ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยมาไม่ต้องด้วยความเห็น ของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิพากษาแก่เป็นว่า ให้ยกคำร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของผู้ ร้องที่ 2 เสียด้วย นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้น ฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

เจริญ เนาวพนนนท์ · อธิคม อินทุภูติ · พิชัย เพ็งผ่อง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8220/2563>